

[Dræbje]

uden større glæde, vi så dette lovforslag placeret på vores bord. Der kunne godt være anvendt et stærkere udtryk. Årsagen er åbenbar. Ved betænkninger afgivet af miljø- og planlægningsudvalget i foråret er det blevet fastslået, at man i forbindelse med sammensætningen af miljøankenævnet og i forbindelse med klageadgangen i miljøsager ved revisionen af loven i dette folketingsår skulle gennemføre ændringer, som skabte en større bredde, og som sikrede miljøhensyn i lovgivningen større vægt.

Det er noget, vi har været meget tilfredse med. Vi har været glade for de tilsagn, som regeringen på denne måde har givet, og derfor skal der ikke herske tvivl om, at det var med ærgrelse, vi modtog et lovforslag, som udskød disse ændringer et år.

Jeg skal føje til, at vi godt kan se, at sådan som landet nu ligger – jeg er ikke sikker på, at ministeriet set over en længere årrække er helt uden indflydelse på, hvordan landet ligger, men sådan som landet nu ligger – er der nok rimelighed i at udskyde en samlet revision af miljøloven. Jeg skal måske også føje til, at vi er af den opfattelse, at det altid er fornuftigt at sørge for at se tingene i sammenhæng.

Det hænger nøje sammen med det næste, jeg skal sige. Selv om vi på nogle punkter er gået ind i administrationen af miljølovgivningen i forbindelse med de betænkninger, der blev afgivet af miljø- og planlægningsudvalget i foråret, er der andre dele af det administrative system, som kræver overvejelse, og hvor der er behov for ændringer. Det er et meget tungt arbejdende system administrativt-politisk, vi har med at gøre, og det ville være rart, om der kunne gennemføres forenklinger. Jeg synes, det er fornuftigt at se disse forenklinger i sammenhæng med miljøankenævnets sammensætning, klagegang m.m. Det er et komplekst system, vi har med at gøre. Jeg skal måske lige gøre ministeren opmærksom på, at der jo også er mulighed for at gennemføre forenklinger i det administrative system uden lovændringer. Han kunne allerede nu gå i gang med den del af de mulige ændringer.

Vi skal konkludere, at vi accepterer, selv om det ikke er uden ærgrelse, at vi nu har fået udskudt ændringen af lovgivningen et år. Vi må fastholde, at ministerens bemærkninger i forbindelse med lovforslagets frem-

sættelse er taget til efterretning af et flertal i folketinget ved i hvert fald to lovbehandlinger i dette forår. Det være specielt sagt i relation til hr. Ole Bernt Henriksens bemærkninger.

Vi vil i øvrigt lægge vægt på, at vi ved den redegørelsesdebat, som ministeren også lover i sin fremsættelse, får lejlighed til samlet at drøfte hele miljøbeskyttelseslovgivningens formål og administrative opbygning. Jeg er af den opfattelse, at vi ikke slipper igennem revisionen af miljøbeskyttelsesloven uden at gennemføre et mere omfattende ændringsarbejde. Det skal have to væsentlige formål for øje. Det ene er, at vi skal have støttet udviklingen i retning af en mere konsekvent bevarelse af miljøværdier i samfundet. Det andet er, at vi skal have støttet en forenkling af den samlede lovgivning, sådan at den ikke bliver alt for tung at arbejde med, og sådan at den tunge administration ikke i sidste ende kommer til at spænde ben for miljøhensynene.

Waldorff (VS):

På én led kunne man jo sige, at der sådan set ikke er grund til at sige så meget om dette lovforslag, for det, man ser, er blot den konsekvens, som vi har forudset af statsministerens udtalelser i vinter om, at det i krisetider ikke kunne nytte noget, at man stillede for mange krav om miljø og arbejdsmiljø til industrien. Det deprimerende er, at alle tilsyneladende efterhånden har opgivet at forsvare miljøet på alle de forskellige områder, hvor det er truet. Det vil sige alle, som har magt til også at gøre noget praktisk for det, for vi ved selvfølgelig, at der er tusindvis af mennesker, som gider kæmpe for miljøet, heldigvis, hver eneste dag.

Men lad os kigge lidt på dem, som virkelig har indflydelse på disse ting. Miljøstyrelsen er efterhånden blevet et rent administrationskontor for diverse taktiske tilbagetog på miljøområdet. Statens levnedsmiddelinstitut har kastet sig over helsebutikkerne som et forholdsvis let offer, nu hvor den tidligere miljøminister har forbudt dem at genere industrien og Landsbrugsrådet. Fredningstyrelsen sidder og nørkler med et par millioner kr. til nogle naturområder, som de rige er glade for, og som lønarbejderne stort set aldrig ser. Samtidig fremturer elværkerne,